

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

Nun, id est, Sempiternum. Octonarius XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

parant; sed quoniam etiam leuiora id faciunt, vt à te distrahant, atque intimam coniunctionem impediunt, illa etiã odio habui, & abominatus sum. Non enim paruum bonum impediunt, cum feruorem tepesciunt caritatis, & familiarem tecum conuersationem interturbant: à quo vel modica separatio, quasi mors præsens, ac perniciosissimus mihi interitus credendus est.

¶ Nun, id est, Sempiternum.

Oronarius XIX.

105 **L**ucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

106 Iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

107 Humiliatus sum vsquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam nõ sum oblitus.

110 Po-

110 Posuerunt peccatores laqueum mihi : & de mandatis tuis non erravi.

111 Hereditati acquisivi testimonia tua in æternum : quia exultatio cordis mei sunt.

112 Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum, propter retributionem.

105 Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

QUAM necessaria lucerna, ubi viæ superiorum Adam, non nisi tenebræ, & lubricum? Gratias tibi amator salutis perditorum, qui in caliginoso loco, donec dies illucescat, lucernam parasti nobis verbi tui; pedibus lucernam, semitis lucem: alioqui quis posset tuto pedem figere? Sed lucerna præmittenda est ante faciem, ut gressus dirigat. Nam si post terga habeatur, pedes omnino offendant necesse est. Et, iustus est, non qui fidem habet, sed qui ex fide vivit. Sunt in via foveæ, sunt lapides offensionis, sunt spinæ, sunt feræ bestiarum: quis pertransit illæsus sine lumine? Porro lucerna hæc oleo perpetuò nutrienda.

Lucerna
necessitas.

Psal. 34.

Debet
præmitti.

Rom. 1.

Nutrienda
oleo.

da est, ne deficiente pabulo lumen deficiat; & oleo nutrienda, quod à te Iesu luminosissime, per multa infusoria in nostras lucernas deriuatur; idque in vasis semper habendum, ne cum fatuis Virginibus excludamur. Non extinguatur Domine in nocte lucerna mea: luceat semper, & ardeat. Primò, vt à furibus insidiantibus, & perfodientibus custodire me valeam. Secundò, ne in tenebris ambulans, etiam domi, vbi nemo me videt nisi tu, id est, in occultis cordis mei corruam, offendam, & crura, caputve lædam. Tertio, vt quemadmodum decet filium lucis, & diei, in omnibus honestè ambulem, & recta opera in lumine faciam, non quæ in obscuro fieri consueuerunt. Denique, vt, cum veneris, & pulsaueris, confestim aperiam tibi, & reuertenti à nuptijs lætus occurram. Quam ob causam & præcinctis lumbis, & lucernas manu tenentem ardentem, vigilare, ac præstolari me iubes.

106 Iuravi, & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

Firmissimum propositum necessarium.

LVx ipsa, qua distantiam boni, mali que cognoui, efficaciter mouit me, vt firmissimè statuerem, & iuramento me obstringerem seruare legem tuam, quam iudicia iustissima agnosco. Firmissimum autem propositum, & omnino efficax de-

fide-

fiderium necessarium est, vt legem ser-
 uem aduersus quam lex membrorum, quæ *Rom. 7.*
 intima est, & innata tā pertinaciter & cō-
 cupiscit, & pugnat, imò & captiuat. Nec
 leuia proposita, aut imperfectæ volunta-
 tes, seu velleitates sufficiunt, ne cadamus in
 id, quod valemus; si id, quod nondum va-
 lemus, non tantum volumus, quantum sat
 est, vt valeamus. Et scimus te, cum
 hostes populi tui Philistæos terrere Domi-
 nus voluisses, fragore magno intonuisse. *1. Reg. 7.*
 Quia tepida desideria nostra hostem nec
 prosternunt, nec fugant: fragor autem
 magnus, id est, feruor sancti desiderij, qui
 à te immittitur, hic spiritualem hostem
 debellat.

107 Humiliatus sum vsquequaque Do-
 mine: viuifica me secundum ver-
 bum tuum.

ET quidem in afflictionibus, quibus *Iusti hu-*
 valde afflictus sum, in tua misericordia *miliatio*
 speravi quia promissis tuis confortatus *maxima*
 sum, per quæ sperantibus, & clamantibus *lex mem-*
 ad te liberationem, & vitam pollicitus *brorum.*
 es. Sed quæ maior humiliatio, quam vt in
 me sentiam, vnde carne seruiam legi pec-
 cati? Certè humiliatus sum nimis, & in *Psal. 115.*
 excessu, & pauore meo dixi. Omnis ho-
 mo mendax: quia saluare non potest. *Rom. 7.*
 Quis ergo me liberabit de corpore mortis
 X 5 hu-

huius, nisi gratia tua? ne ibi fiat seruitus in tam periculosa pugna, vbi debet esse dominatus, sed præualeat spiritus à te viuificatus. Ideò quippe dixi Viuifica: quia hæc pugna mihi amarissima mors est. Viuificabis autem spiritu tuo, qui est vita ipsa, vt vitales actiones faciam. Secundum, inquam, verbum tuum, quo promisisti daturum te spiritum bonum petentibus. Spiritum rectum Domine da mihi: ita fiet, vt de spiritu tuo viuam.

Luc. 11.

108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.

Voluntaria oris, quia ex corde orata.

Eccl. 15.

SANE os meum, & lingua mea, quam fecisti, ad laudandum te, resonant magna tua, gratiarum actiones, benedictiones, & iubilationes, nec cessant etiam per os omnium creaturarum laudare te. Sapientia enim terræ adstabit laus, & in ore fidei abundabit. Sed, quæ ore profero, ex intimo cordis sensu proficiscuntur; & corde magno, & animo volenti offeruntur, ideò voluntaria oris mei appello. Ea Domine beneplacita fieri cupio, id est, vt integrè placeant in conspectu tuo: vt sit voluntas, approbatio, & complacentia tua in eis. Sic ea respice quasi quæ in oculis tuis grata sunt. Sed quoniam vox Hebræa, & voluntaria significat, & spontanea, & libe-

rali-

raliter, largeque oblata, his omnibus modis peto tibi grata, acceptaque fieri. Itaque voluntaria & ex magno cordis, ac voluntatis affectu oblata, sed per os vix tenuiter adumbrata, precor, vt animi desiderium, quod à te est, & tibi omnino est manifestum, respiciens, beneplacita facias. Exigua enim apud te esse non possunt, quæ ex cordis latitudine proferuntur. Spontanea autem voco, quæ supra iussionum tuarum legem offero. Non enim sufficit amori ea tantum agere, quæ iussa sunt, sed longè plura vltro, ac spontanee præstat. Est enim is plenus oculis, & pennis, vt animalia illa, in quibus sedentem te, tanquam in curru vidit Ezechiel Oculis, quia in omnes se partes versat, & dispicit quid tibi gratum esse possit: pennis, quia alatis desiderijs ad opus prouolat. Sed nisi manus tua sub pennis sit, quæ cieat, moueat, & iuuet, in vanum laboratur. Liberaliter verò, largeque proferuntur, quia diligenti nullus est terminus faciendi pro te: quia & ipse pluuiam voluntariam, siue spontaneam, seu liberalitatē, segregasti hereditati tuæ. Quam angusta erigo anima, quæ ea, quæ pro te amor facienda dicitur, cancellis, terminisque vllis concludere audeat? Cum contra spiritus tuus, nullis finibus contentus profluat largiter, exuberet abundanter, faciens supra quam petimus, aut intelligimus?

Et quæ supra mandata.

Amor plenus oculis, & pennis.

Ezech. 1.

psal. 67.

Et quoniam iudicia, siue mandata tua,

X 6 quo

Proficien- quo diligentius seruantur, eo magis illu-
dum sem- minant, possumusque perpetuò de clarita-
per. te in claritatem proficere; idcirco quam-

2. Cor. 3. uis & mandata dilexerim, & dulcissima
 expertus sim, eaque magno conatu adim-
 plere conatus sim, oro tamen, quæsoque
 vt amplius, & lucidius iudicia tua doceas
 me: vt non vltione, sed vnctione magistra
 discam, quid desit mihi: discam non su-
 blime sapere, sed cupiam semper ad ante-
 riora te doctore, & ductore progredi, & ex-
 tendi.

109 Anima mea in manibus meis sem-
 per: & legem tuam non sum
 oblitus.

Mira con-
stantia.

ANIMAM habere in manibus, est per-
 petuò in periculo vitæ versari. Intel-
 lige ergo fortitudinem, firmitatemque
 Prophetæ: & ad imitandum tantum decus
 affurge. Cum homines ita solliciti sint pro
 vita, vt non possint quicquam aliud cogi-
 tare, quandiu in periculo versantur, quam
 quomodo effugiant, quomodo se tuean-
 tur: quibus vijs, præsidijque inimicorum
 fraudes, & machinamenta declinent, adeò,
 vt non solum ijs distenti, de Deo, ac lege
 eius meditari non valeant, sed etiam ip-
 sam legem violare audeant: & quidlibet
 agere animum inducant, modo euadant:
 Ego, inquit, contra in medijs ipsis peri-
 culis;

tuis; quasi vitam, & sanguinem meum
 in manibus portans, legis tuæ meditationem,
 Deus meus, custodiamque non deserui:
 nec quicquam aduersus eam excogitavi,
 quo effugerem: quin potius eò me magis
 liberum, ac tutum arbitratus sum, quò tuæ
 me custodiæ, atq; tutelæ securius commendaui.
 Sed, quoniam sunt alij perniciosiores
 hostes, qui mihi vbiq; atque omni tempore
 insidiantur, nec de temporali tantum vita
 quotidie periclitor, sed de æterna, omnino
 mihi faciendum intellexi, vt omnem similitudinem
 in te proieciam: quoniam non te subtrahes,
 vt cadam. Itaque putavi, quò attentius in te
 respicio, cogitatumque meum omnem in te
 iacto, eo mihi tutius inter insidias licere
 viuere, vt illud valeam cum fidei exultatione
 gloriari. Dilectus meus mihi, & ego
 illi. Si de te solo cogito, nihil de me sollicitus,
 sed de ijs duntaxat, quæ ad tuam voluntatem,
 & gloriam pertinent, tu vicissim pro me
 sollicitus eris. Intende tu mihi, quia
 benignus, & misericors es: ego tibi, quia
 non sum ingratus: tu salutem meam, tuo
 ego honori: vt fias petra mea, & turris
 fortitudinis à facie inimici, spes à turbine,
 vmbra ab æstu: tantoque securius in te,
 quam in mea solitudine viuam, quanto
 sub alis tuis dulcius, tutiusque requiescam.

*Ecccl. 6.**Cant. 2.**Psal. 60.*

no Posuerunt peccatores laqueum mihi : & de mandatis tuis non erraui.

*Necessitas
opis
diuinæ.*

Psal. 10.

Psal. 24.

Prov. 1.

Psal. 67.

RVRSVS constantia in mandatis exprimitur, & inter oppugnationes hostiū, & inter insidias. Sed compatiendum valde nobis ipsis Domine, quibus hostes inuisibiles, tanquam feris laqueum parant, occulte tendunt retia, vt capiant nos, & pedibus implicatis prædam deuorent. Sed quo recurrendum, vt euadamus? Non alio sanè, quam ad mandata tua. A quibus si non aberrauerimus, in illorum manus non incidemus. Callidi sunt hostes, vigilant semper, & non dormiunt, vt sagittent in obscuro miseros, quos persequantur. Quis eorum insidias euadat? nisi humilitas, & oratio? Oculi mei semper ad te, quoniam ipse euelles de laqueo pedes meos. Da mihi Domine pennas amoris tui, casti timoris, sancti desiderij, & frustra iacitur rete ante oculos pennatorum. Assumam columbæ deargentatæ pennas, & volabo, & requiescam. Si sublimis in altum euectus, suspensusque à fallaci seculo, pedem in terra non fixero, laqueos effigero. Ecce oculi mei in manibus tuis o piissime: ne expectare facias illos ne deficiant. Defecerunt quippe oculi mei in eloquium tuum, dicentes. Quando con-
sola-

solaberis me? Deus in adiutorium meum *psal. 118.*
 intende, alioqui capior. Domine ad adiu- *psal. 69.*
 uandum me festina; festina & noli tardare.
 Nam si tardaueris, pereo. Veloces sunt ini-
 mici, sanguinem sitiunt, proximi semper.
 Ego imbecillis ultra quam intelligere va-
 leo. Itaque festinatione opus est.

In Hereditate acquisiui testimonia tua
 in æternū: quia exultatio cordis
 mei sunt.

IAM ipsa testimonia tua, ipsa mandata, Quā præ-
 legem voluntatis tuæ non ita percepi, clara he-
 quali transeunter, & furtiuè susceperim: sed *reditas*
 iure perpetuo, tanquam propriam heredi- *Dei lex.*
 tatem possedi, idque in æternum. Non
 enim morte relinquitur hæc hereditas, *psal. 26.*
 imò cum dederis dilectis tuis somnum, tūc
 ecce hereditas tua. Ergo vt diuitias meas,
 patrimonium meum, firmamentū meum
 illa acquisiui, & possedi. Beata hereditas,
 quæ nec à vicinis violentis eripi, nec va-
 stari ab hostibus, nec tempestatum iniu-
 rijs lædi, nec morte auferri potest. Præcla-
 ra hereditas, qua fit, vt ipse sis hereditas
 mea, possessio mea. Planè funes ceciderunt *psal. 15.*
 mihi in præclaris. Nam & ego possessio tua
 per ea sum, beatus tali possessore meo: &
 ipse possessio mea æterna mihi es, beato
 possessione mea tanta. Hanc mihi hæredi-
 tatem

tatem legis tuæ, quam vt pijsſimus pater,
 non decedens, ſed ſemper viuens, quamuis
 non niſi intercedente morte filij tui, dedi-
 ſti mihi: hanc, inquam, & cuſtodire, & ſer-
 uare neceſſe eſt in gladio, & arcu meo, imò
 verius in gladio, & arcu tuo. Tu enim es,
 qui reſtitues, & ſeruabis hereditatem meam
 mihi. Hanc excolere diligentiffimè: vt
 fructum referat, de pomis fructuum Solis,
 ac Lunæ, quæ ſcilicet tuo calore progignū-
 tur, de vertice antiquorum montium, de
 pomis collium æternorum: Qui enim o-
 peratur terram ſuam, ſaturabitur panibus:
 qui autem ſectatur otium ſtultiſſimus eſt.
 Non declinem ab ea Pater bone. Quam
 enim partem haberes in me deſuper Do-
 minus meus, aut hereditatem omnipotens
 de excelsis? Itaque hac hereditate non fru-
 ſtra glorior, quam retinere modis omni-
 bus cupio: quia exultatio cordis mei ipſa
 teſtimonia tua ſunt. Non igitur timendū,
 ne diuturnitate temporis, quaſi onere gra-
 uer, quia exultatio cordis mei ſunt. Ex quo
 facile, & ſuauiſter, imò & lætabundus librū
 legis tuæ, quem ſcripſiſti, in humero meo
 portem, & circumdem illum, quaſi coronā
 mihi. O legem deſiderabilem, quæ onus
 non aggruat, ſed alleuat; & portantem
 quaſi corona ornat, & protegit.

*Pſal. 33.**Pſal. 15.**Deut. 33.**Prou. 12.**vide**Eccl. 20.**Iob 37.*

Inclinaui cor meum ad faciendas
iustificationes tuas in æternum
propter retributionem.

QVONIAM vero suo pondere, id est, amore, quo fertur, carere cor non potest, ne ad vanitates, & insanias falsas, id est, ad sensibiles appetitus vergeret, inclinaui illud, id est, toto pondere ad iustificationes tuas tendere feci. Inclinaui etiam, quia per humilitatem legi tuæ subieci: ne erigendo se, caderet infra se; ac per hoc nec se inueniret, nec te. Non est enim voluntaria subiectio nisi humilium. Imò inclinaui, vt immediatè contingeret præcepta tua, quibus agglutinaretur: nam quicquid medium interponitur, iam cor seiungit. Quare obsecro te, aufer à me quicquid intercedere potest, vt se toto placita tua tangat: illis penitus adhærescat.

Nec parua censenda est retributio pax ipsa, & quies, quam in adhæsione ad legem tuam inuenit. Nam omnia ponderibus suis aguntur, & loca sua petunt. Minus ordinata inquieta sunt: ordinantur, & quiescunt. Atque ita cor hominis, dum in mandatis tuis requiescit, in te requiescit: ac propterea verè requiescit. Nam vix animæ audaci, quæ sperauit, si à te recessisset, se requiem habituram, cum dura sint omnia, & tu solus requies. Et qui-

Inclina-
tur cor
Primò per
amorem.

Secundò,
per humi-
litem.

Tertiò,
ad tangē-
dum.

Retribu-
tio est Pri-
mò pax, &
quies.
Aug. cōf.
l. 33 c. 10.

quidem, si nulla esset alia retributio, merito ob hanc pacem, quam in lege tua quiescendo inuenio, cor meum ad illam inclinarem.

Secundò, Sed est & alia retributio, quâ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit: quia seruâtibus legem tuam promissisti speciem tuam, & quibus dedisti, vt te diligere, promissisti te ipsum manifestare. Quo breui verbo omnia desiderabilia concluduntur. Sed namquid Domine, quia propter retributionem ad legem tuam sectandam accingor, mercena ius sum, vt

Tertiò, ipse Deus, propter mercedem seruiam? absit. Et mercedem specto, & mercenarius non sum, cui ex amore quia merces mea magna nimis tu ipse es; & visio, & amor possident te. Quid enim *Psal. 72.* mihi est in cælo; & præter te quid volui super terram? Amore igitur serui, vt amore possideam. Hæc est enim verè beata vita

Aug cōf. l. 10. c. 22. gaudere ad te, de te, propter te. Propter hanc retributionem qui seruit, quoniam amor merces est, & tu ipse, qui amore in æternum possideris, merces es, non propter aliud te diligit, neque alio tendit. Ergo inclinavi cor ad faciendas iustificationes tuas propter hanc retributionem, quam solam intendo, solam cupio: cui soli inhio, quæ sola vita est.